

”זְכְרוּ תוֹדַת מַשְׁלַח עַבְדֵי יי”

(מלאכי ג', כב')

השבוע ביום חמישי

ז' אדר ב'

יום הילולת הרעיא מהימנא

משה רבנו עליו השלום

זכותו תגן עלינו

עשייק פי פקודי - תשפ"ב

📖 בית מדרש לתורה, חסידות, עבודת המידות ואהבת ישראל - "יוסף אהבה" גיליון 14

⌚ (כניסת שבת באופק ירושלים): 17:24 | לנהגים 40 דק': 17:04 | צאת השבת: 18:16 | ר"ת: 18:57

📞 יוצא לאור, מופץ, ומחולק לזכוי הרבים ע"י אגודת 'יוסף אהבה' 054-844-3818

פרשת פקודי

תוכן עניינים

ג.....הילולת משה רבנו עליו השלום.....ג

ג.....הולדתו.....ג

ג.....ויקרא שמו בישראל.....ג

ד.....נערותו.....ד

ד.....מסירות נפשו על כל יהודי.....ד

ו.....פטירתו.....ו

ז.....תקט"ו תפילות.....ז

ז.....שמחת הס"מ ותשובת מיכאל.....ז

ז.....המשך תפילת משה.....ז

ח.....שליחת המלאכים.....ח

ט.....סילוק הס"מ.....ט

ט.....הקב"ה בעצמו נטל נשמת משה.....ט

י.....עמל עצום בשבירת המידות.....י

יב.....מאמר "ויקהל משה" (מכתבי העליית כהן).....יב

הילולת משה רבנו עליו השלום

עליו השלום. לאביו עמרם, ואמו יוכבד [שהיתה אז בת מאה ושלושים]. ככתוב (שמות ב', א'), "וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי. ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב"

ביום המישי בשבוע הבעל"ט – ז' באדר ב', יהול יום הילולת ה'רעיא מהימנא' – משה רבנו עליו השלום, זכותו תגן על כללות ישראל.

ויקרא שמו בישראל

עשרה שמות היו לו למשה רבנו עליו השלום² – ירד, אבי גדור, חבר, אבי סוכו, יקותיאל, אבי זנות, טוביה, שמעיה, לוי, משה³.

הולדתו

בשנת אלפיים שלוש מאות ששים ושמונה לבריאת העולם נעתה היו ישראל נתונים כבר בשלושים ושבע שנים בשעבוד מצרים], ביום ז' באדר, נולד מושיעם ונביאם של ישראל משה רבנו

הקדוש ברוך הוא לא היה בנך וקראתו בנך אף את לא בתי ואני קורא אותך בתי (דברי הימים שם) "אשר לקח מרד", זה כלב, זה מרד בעצת מרגלים, וזו מרדה בעצת אביה, ובא מורד ויקח את המורדת. זה הציל את הצאן וזו הצילה את הרועה.

רבי יהודה ברבי אלעאי אומר ז) אף טוביה היה שמו, הדא הוא דכתיב "ותרא אתו כי טוב הוא".

רבי ישמעאל ברבי אמי אמר ח) שמעיה שמו, דכתיב (דבהי"א כד, ו) "ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר" שמעיה שמע אל תפלתו. "בן נתנאל" בן שנתנה לו תורה מיד אל. "הסופר" שהיה סופרן של ישראל "הלוי" שהיה משבטו של לוי. "לפני המלך והשרים", לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ובית דינו. "וצדוק" זה אהרן הכהן. "ואחילך" שהיה אחיו של מלך "בן אביתר" בן שותר הקדוש ברוך הוא על ידו מעשה העגל, רבי יהושע בן קרחה אומר אף. ט) לוי היה שמו על עקר משפחתו.

י) ומשה, הרי עשרה אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה חייך מכל שמות שיש לך איני קוראך אלא בשם שקראתך בתיה בת פרעה, (שמות ב, י) "ותקרא שמו משה", הוי "ויקרא אל משה".

3) וראה לאבן עזרא (שמות ב', י) שכתב, ששמו בלשון מצרים היה מוניום. ונראה כי אמו קראה לו 'טוביה' (כנ"ל במדרש) על "ותרא אתו כי טוב הוא". ומכולם

¹ זה לשון רבי יהונתן בן עוזיאל בתרגומו, ואזל עמרם גברא דמשבט לוי ואותיב בכילתא וגינזנא דהלולא ית יוכבד אנתתיה דתריך מן קדם גזירתא דפרעה והות ברת מאה ותלתין שנין כד אהדרה לוותיה ואתעביד לה ניסא והדרת לעלימותא כמה דהות כד היא זעירתא מקרייא ברת לוי. וכן הוא ברש"י, ע"ש.

² ראה בילקוט שמעוני (רמז תכח) "ויקרא אל משה" – עשרה שמות היו לו למשה שנאמר "ואשתו היהדיה", זו יוכבד על שם שהעמידה יהודים בעולם, א) "ילדה את ירד", זה משה, שהוריד את התורה מלמעלה למטה. דבר אחר שהוריד את השכינה מלמעלה למטה דבר אחר אין לשון ירד אלא לשון מלכות, כמה דאת אמרת (תהלים עב, ח) "ויירד מים עד ים", וכתיב (מ"א ה, ד) "כי הוא רדה בכל עבר הנהר".

ב) (דברי הימים שם) "אבי גדור", הרבה גודרין עמדו לישראל, וזה היה אביהן של כלן.

ג) "חבר" שחבר הבנים לאביהן שבשמים דבר אחר שהעביר הפרענות מלבוא לעולם.

ד) "אבי סוכו", שהיה אביהן של נביאים שסוכין ברוח הקדוש, בערביא קרוין לנביא סוכיא.

ה) "יקותיאל" שעשה את הבנים מקוין לאביהן שבשמים.

ו) "אבי זנות", בא והזניחן מאותה עברה, הדא הוא דכתיב "ויור על פני המים" "ואלה בני בתיה" אמר לה

פרשת פקודי

את ציפורה בתו של יתרו מלך מדיין, נשא אותה ולהם שני בנים גרשום ואליעזר. וקיצרנו רבות בתולדות חייו, כי רצינו בס"ד להתמקד ביום פטירתו.

אך קודם לכן עלינו להבין באיזה זכות הגיע משה רבנו עליו השלום לאן

שהגיע...

מסירות נפשו על כל יהודי

כתב רבנו חיים ויטאל (מהרח"ו) זצוק"ל זיע"א בספרו 'שערי קדושה' (ח"ב שער ד), "ולא זכה משה לכל מעלותיו אלא שהיה אוהב לישראל ומצטער בצרתם כמו שאמרו ז"ל (מדרש רבה שמות פ"א) על "וירא בסבלותם"⁸, ועל פסוק (שמות לב, לב) "ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא"⁹, ולכן היה

בנו של רבי יוסי הגלילי אומר ראה משוי גדול על קטן ומשוי קטן על גדול, ומשוי איש על אשה ומשוי אשה על איש, ומשוי זקן על בחור ומשוי בחור על זקן. והיה מניח דרגון [= כבודו דרגתו ומעלתו] שלו והולך ומיישב להם סבלותיהם, ועושה כאלו מסיע לפרעה. אמר הקדוש ברוך הוא אתה הנחת עסקיך והלכת לראות בצערן של ישראל, ונהגת בהן מנהג אחים, אני מניח את העליונים ואת התחתונים, ואדבר עמך, הדא הוא דכתיב (שמות ג, ד) "וירא ה' כי סר לראות", ראה הקדוש ברוך הוא במשה שסר מעסקיו לראות בסבלותם, לפיכך (שמות ג, ד) "ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה".

⁹ בשמות רבה (שם פרשה מו), ראה [משה] שאין לישראל עמידה, וחבר נפשו עמהם ושבר את הלוחות, ואמר להקדוש ברוך הוא הם חטאו ואני חטאתי ששברתי הלוחות, אם מוחל אתה להם אף לי מחל, שנאמר (שמות לב, לב), "ועתה אם תשא חטאתם", כן

נערותו

כנודע גדל משה רבנו על ברכיו של פרעה מלך מצרים. אך בגיל עשרים, או ארבעים⁴, ובאותו היום שמינו אותו על אחראי על בית פרעה⁵. יצא משה לטייל ברחובות מצרים, והנה הוא רואה איש מצרי מכה איש עברי. מיד הביט משה לצדדים וראה שאין שום אדם רואה אותו. ועוד התבונן משה ברוח קדשו וראה שאותו מצרי לא יצא ממנו או מזרעו עד עולם שום אדם שיתגיייר⁶, אמר עליו משה רבנו שם קדוש⁷ – המיתו וטמנו בחול.

השמועה נפוצה במהירות בכל ארץ מצרים, עד שהגיעה לפרעה, שגזר על משה גזר דין מוות. כנודע משה רבנו עליו השלום ניצל וברח למדיין. שם הכיר

בחר הקב"ה בשם שנתנה לו בתיה בת פרעה כנ"ל. וכן הוא במסכת סוטה (יב), "ותרא אותו כי טוב הוא" – תניא רבי מאיר אומר, טוב שמו. רבי יהודה אומר, טוביה שמו.

⁴ ראה מדרש רבה (שמות א', כז) על הפסוק "ויהי בימים ההם ויגדל משה" – בן עשרים שנה היה משה באותה שעה, ויש אומרים בן ארבעים.

⁵ ראה רש"י (שמות ב', יא).

⁶ "וירא כי אין איש" פירש רש"י הקדוש, ראה שאין איש עתיד לצאת ממנו שיתגיייר.

⁷ כמובא בספרי קבלה וחסידות רבים, וכגון בספר 'עבודת ישראל' שבשם תכ"ה, שהוא השם שאחרי אותיות שד"י בא"ב, בו הרג משה את המצרי. ואכמ"ל כעת.

⁸ וזה לשון המדרש, "וירא בסבלתם". מהו "וירא", שהיה רואה בסבלותם ובוכה ואומר, חבל לי עליכם מי יתן מותי עליכם, שאין לך מלאכה קשה ממלאכת הטיט, והיה נותן כתפיו ומסיע לכל אחד ואחד מהן. רבי אלעזר

הכנה לז' באדר

שקול ככל ישראל כמו שכתוב (ישעיה סג, יא) "ויזכור ימי עולם משה עמו".

ובייתר ביאור מצאנו לדברי הגה"צ רבי נחמן מברסלב זיע"א (לקוטי מוהר"ן תנינא תורה פב)¹⁰, שאמר, שעקר התשובה הוא בחדש אלול, כי הם ימי רצון, שעלה משה לקבל לוחות אחרונות ופתח דרך כבושה לילך בה.

והדרך שעשה משה הוא כך, שמשך קשר את עצמו אפלו לפחות שבישראל ומסר נפשו עליהם, כמו שכתוב (שמות לב), "ואם אין מחני נא". וזה פרוש (שמות ל"ה): "ויקהל משה" וכו' – שמושה היה מאסף ומיחד ומקשר את עצמו עם כל ישראל, אפלו עם הפחות שבפחותים. וזה פרוש (תהלים נג), "כלו סג יחדו" – אפלו

כשאני רואה אחד מישראל, שסג מכל וכל מהקדוש ברוך הוא, אף על פי כן צריך אני שנהיה יחדו – צריך ליחד ולקשר עמו, כמו שעשה משה. כי יש בחינת אלקות אפלו בדיוטא התחתונה, אפלו בעשרה כתרי דמסאבותא, לקים (תהלים קג), "ומלכותו בכל משלה". וגו'.

וממשיך רבי נחמן ומבאר, שנמצא שבפחות מישראל – יש בו בודאי איזה אלקות, ועל ידי זה אני יכול להיות יחדו עמו, וזה, "כלו סג יחדו".

ועוד זאת הבחינה היתה למשה, כי כל מה שעלה למעלה יותר עליונה¹¹, מצא שם אלקים, כמו שכתוב (שמות יט), "ומשה עלה אל האלקים". כי בגשמיות אנו רואים, שיש אדם שהוא למטה

לחטאתי מחל, ואם אין אתה מוחל להם אל תמחל לי, אלא (שמות לב, לב) "מחני נא מספרך אשר כתבת". ועוד שם (פרשה מז), אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא למה אתה כועס עליהם לא שעשו עבודת כוכבים, לא צייתם. אמר לו הקדוש ברוך הוא בדבור שני לא אמרתי (שמות כ, ג), "לא יהיה לך", אמר לפניו, לא ציית אותם, לי ציית, שמא אמרת להם לא יהיה לכם, לי ציית, אם עשיתי עבודת כוכבים מחני נא מספרך. כשראה הקדוש ברוך הוא שנתן נפשו עליהם אמר בשבילך אני נותן להם את התורה, שנאמר, "כתב לך את הדברים האלה".

¹⁰ והזוכה להעמיק בעיון בספרו הקדוש לקוטי מוהר"ן יראה גודל קדושת משה רבנו עליו השלום ומסירות נפשו עבור כל בר ישראל, כמבואר במקומות רבים בתורתו האדירה.

¹¹ ויתרה מזו, שכלל שעלה ונתעלה משה רבנו עליו השלום, ידע לשים עצמו כאין ממש. ובזה מבאר רבי נחמן מברסלב זיע"א (בח"א תורה ד', אות ז), כשהתפלל משה על חטא העגל אמר (שמות לב), "אם תשא חטאתם, ואם אין מחני נא". כי זה מן הנמנע שלא

יבוא לאדם איזה גדלות, כששומע שמספרין שבחו, כל שכן כשמלך גדול משבח ומפאר את האדם, אזי בודאי מן הנמנע, שלא יבוא לו איזה גדלות, אבל צריך לזה בטול כל הרגשותיו והמריוותיו, אזי יכול האדם, לשמע שבחו, ולא יבוא לו שום גדלות, כמו משה רבנו, שראה כתוב בתורה: "וידבר ה' אל משה", "ויאמר ה' אל משה", וישראל קוראין בכל יום בתורה שבחו של משה, והוא בעצמו מספר להם שבחיו, ולא היה למשה שום התפארות וגדלות מזה, כמו שכתוב, "והאיש משה ענו מאד", ובודאי על ידי ענותנותו, היה כח ביד משה לכפר עוון העגל. כמו שכתוב: "ואיש חכם יכפרנה". וזה שטען משה: "ואם אין", הינו "אם לא תשא חטאתם", בזה אתה מראה, שאין לי כל כך עניויות, שאוכל לכפר להם עוון העגל. בכך בקשתי - "מחני נא", כדי שלא אכשל בגדלות, שאני רואה ושומע בכל עת ספור שמי ושבחי בתורה, כי מי יוכל לעמד בזה, שישמע ספור שבחו ולא יתגאה, אם לא ענו גדול, ואם אני ענו, צריך לך שתשא חטאתם, כמו שכתוב, "ועובר על פשע לשארית" וכו'. ע"ש.

פרשת פקודי

בתוכה, ואמר, איני זו מכאן עד שתבטל אותה גזרה. באותה שעה מה עשה משה, לבש שק ונתעמף שק ונתפלש באפר ועמד בתפלה ובתחנונים לפני הקדוש ברוך הוא, עד שנודעו שמים וארץ וסדרי בראשית, ואמרו שמה הגיע צביונו של הקדוש ברוך הוא לחדש את עולמו, יצתה בת קול ואמרה, עדין לא הגיע צביונו של הקדוש ברוך הוא לחדש את עולמו, אלא (איוב יב, י), "אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש", ואין איש אלא משה, שנאמר (במדבר יב, ג) "והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה".

מה עשה הקדוש ברוך הוא באותה שעה, הכריז בכל שער ושער של רקיע ורקיע בכל בית דין ובין דין שלא יקבלו תפלתו של משה ולא יעלו אותה לפניו, מפני שנחתם עליו גזר דין.

אותו מלאך שממנה על הכרזה אכזריאל שמו, באותה שעה קרא הקדוש ברוך הוא בבהלה ואמר להם למלאכי השרת רדו בבהלה ונעלו כל שערי רקיע ורקיע, שגבר קול התפלה כלפי מעלה ובקשו לעלות הרקיע מפני קול תפלתו של משה, שהיתה תפלתו דומה להרב שהוא קורע והותך ואינו מעכב, שהיתה תפלתו מעין שם המפרש שלמד מן זגזגאל רב סופר של בני מרום, על אותה שעה הוא אומר

בדחקות, אזי הוא עובד השם ומכיר אותו, וכשהוא נתעלה למעלה, שנתעשר, אזי הוא שוכח בהקדוש ברוך הוא¹². ודוד אמר (תהלים קלט), "אם אסק שמים שם אתה" – אפלו בשמים שם יש הקדוש ברוך הוא, בכל עליה ועליה צריך למצא שם הקדוש ברוך הוא. ומצינו שאלישע אחר עלה לרקיע על ידי שם, ואף על פי כן כפר בעקר (הגיגה יד). והדבר תמוה, כי אדרבא, כי כל מה שאדם נתעלה ביותר, בודאי הוא יותר קרוב לאלקות, כי כל הטוב הוא אלקות, כמו שכתוב (תהלים קמה), "טוב ה' לכל", ואנו רואים בהפך – כשאדם בא בעשירות, בטוב, אזי הוא שוכח את הקדוש ברוך הוא. ותדע, שזה בחינת (בראשית כז), "ותכהינה עיניו מראת", מחמת שנתקרב ביותר אל האור אלקות, אזי האור מכסה עיניו ומוזק לו, כמו כשאדם מסתכל בעצם השמש, אור השמש מוזק לעיניו. וגו'. ע"ש.

פטירתו

מדרשים רבים נכתבו על יום פטירתו של נביא הנביאים מושיען של ישראל – משה רבנו עליו השלום. וראינו להעתיק כאן דברי המדרש רבה (סוף פרשת וזאת הברכה). מהם ניתן ללמוד יסודות עצומים.

כיון שראה משה שנחתם עליו גזר דין¹³, גזר עליו תענית ועג עונה קמנה ועמד

¹² בבחינת "וישמן ישורון ויבעט" כנודע.

¹³ שיפטר בחוץ לארץ, ולא יכנס לארץ ישראל.

עד שיהיו עם קדוש ונאמן, שנאמר (הושע יב, א) "ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן".

שמחת הס"מ ותשובת מיכאל

מלאך סמ"ל הרשע ראש כל השטנים הוא, בכל שעה היה מספר מיתתו של משה, ואומר מתי יגיע הקץ או הרגע שבו ימות משה שארד ואטול נשמתו הימנו, ועליו אמר דוד (תהלים לו, לב) "צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו", אין לך רשע בכל השטנים כלן כסמ"ל, ואין לך צדיק בכל הנביאים כמשה, שנאמר (דברים לד, י) "ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים", משל למה הדבר דומה לאדם שנזדמן לסעודת חתן וכלה, והיה אותו האיש מצפה ואומר מתי יגיע שמחתם ואשמחה בה, כך היה סמ"ל הרשע מצפה נשמתו של משה ואומר מתי יהיה מיכאל בוכה ואני ממלא פי שחוק, עד שאמר לו מיכאל מה רשע אני בוכה ואתה משחק (מיכה ז, ח) "אל תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך ה' אור לי", כי נפלתי מפמירתו של משה קמתי מפרנסתו של יהושע בשעה שהפיל ל"א מלכים. "כי אשב בחשך" בחרבן בית ראשון ואחרון, "ה' אור לי" לימות המשיח.

המשך תפילת משה

עד כאן עלתה למשה שעה אחת, באותה שעה אמר משה לפני הקדוש ברוך

הכנה לז' באדר

(יחזקאל ג, יב) "ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד ה' ממקומו". ואין רעש אלא זיע, ואין גדול אלא משה, שנאמר (שמות יא, ג) "גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם", מהו ברוך כבוד ה' ממקומו, בשעה שראו גלגלי מרכבה ושרפי להבה שאמר הקדוש ברוך הוא לא תקבלו תפלתו של משה, ולא נשא לו פנים ולא נתן לו חיים, ולא הכניסו לארץ ישראל, אמרו ברוך כבוד ה' ממקומו, שאין לפניו משוא פנים לא לקמן ולא לגדול.

תקט"ו תפילות

ומנין שהתפלל משה באותו הפרק המש מאות וחמשה עשר פעמים, שנאמר (דברים ג, כג) "ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר", ואתחנן בנימטריא הכי הוי (515). באותה שעה אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך יגיעי וצערי שנצטערתי על ישראל עד שיהיו מאמינים לשמך, כמה צער נצטערתי עליהם במצות עד שקבעתי להן תורה ומצות, אמרתי כשראיתי בצרתן כך אראה בטובתן, ועכשו שהגיע טובתן של ישראל, אתה אומר לי לא תעבר את הירדן הזה, הרי אתה עושה תורתך פלסתר, דכתיב (דברים כד, טו) "ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נושא את נפשו ולא יקרא עליך אל ה' והיה בך הטא", זו היא שלום עבודה של ארבעים שנה שעמלתי

פרשת פקודי

שליחת המלאכים

באותה שעה אמר הקדוש ברוך הוא לגבריאל, גבריאל, צא והבא נשמתו של משה, אמר לפניו רבנו של עולם, מי שהוא שקול כנגד ששים רבוא איך אני יכול לראות במותו, ומי שיש בו דברים אלו איך אני יכול לעשות לו קצף.

ואחר כך אמר לו למיכאל, צא והבא נשמתו של משה, אמר לפניו רבנו של עולם, אני הייתי לו רב והוא היה לי לתלמיד, ולא יכול אני לראות במותו.

ואחר כך אמר לסמאל הרשע, צא והבא נשמה של משה, מיד לבש כעס וחגר חרבו ונתעטף אכזריות והלך לקראתו של משה, כיון שראה אותו שהוא יושב וכותב שם המפרש, וזהר מראהו דומה לשמש והוא דומה למלאך ה' צבאות, היה מתירא סמאל מן משה, אמר ודאי שאין המלאכים יכולין למל נשמתו של משה, ומרם שהראה סמאל את עצמו למשה, היה משה יודע שבא סמאל, וכיון שראה סמאל את משה אחזתו רעדה וחיל כיוולדה, ולא מצא פתחון פה לדבר עם משה, עד שאמר משה לסמאל (ישעיה מת, כב) "אין שלום אמר ה' לרשעים", מה תעשה בכאן, אמר לו למל נשמתך באתי, אמר לו מי שגנך, אמר לו מי שברא את כל הבריות. אמר לו, אין אתה נוטל נשמתו. אמר לו כל באי העולם נשמתן מסורין לידי, אמר לו, יש בי כח מכל באי

הוא, רבנו של עולם, אם אין אתה מכנים אותי לארץ ישראל, הניח אותי בעולם הזה ואחיה ולא אמות. אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, אם לא אמתך בעולם הזה היאך אחיך לעולם הבא, ולא עוד אלא שאתה עושה תורתו פלסתר, שכתוב בתורתו על ירך (דברים לב, לט) "ואין מידי מציל".

אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא, רבנו של עולם, אם אין אתה מכנים אותי לארץ ישראל הניח אותי כחיות השדה שהן אוכלין עשבים ושותין מים והיין ורואין את העולם, כך תהא נפשי כאחת מהן. אמר לו (דברים ג, כו) "רב לך".

אמר לפניו רבנו של עולם ואם לאו, הניח אותי בעולם הזה כעוף הזה שהוא פורח בכל ארבע רוחות העולם ומלקט מזונו בכל יום, ולעת הערב חוזר לקנו, כך תהא נפשי כאחת מהן. אמר לו, רב לך, מהו רב לך, אמר לו רב לך אשר דברת.

כיון שראה משה שאין בריה יכולה להצילו מדרך המות, באותה שעה אמר (דברים לב, ד) "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא". מה עשה משה נוטל את המנגלה וכתב עליה שם המפרש, וספר השיר עדין לא מלא לכתב עד שהגיע הרגע שבו ימות משה.

סילוק הס"מ

אמר לו הקדוש ברוך לסמא"ל, בוא והבא נשמתו של משה, מיד שלף הרבו מתערו ועמד על משה, מיד קצף עליו משה ונטל את המטה בידו שחקוק בו שם המפרש ופגע בו בסמא"ל בכל כחו, עד שנס מלפניו, ורץ אחריו בשם המפרש ונטל קרן הודו מבין עיניו ועור את עיניו, עד כאן עלתה למשה.

הקב"ה בעצמו נטל נשמת משה

סוף רגע יצתה בת קול ואמרה, הגיע סוף מיתתך. אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא, רבוננו של עולם זכר אותו היום שננלית עלי בסנה ואמרת לי (שמות ג, י): לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים, זכר אותו היום שהייתי עומד על הר סיני ארבעים יום וארבעים לילה, בבקשה ממך אל תמסרני ביד מלאך המות. יצתה בת קול ואמרה לו אל תתירא, אני בעצמי מטפל בך ובקבורתך.

באותה שעה עמד משה וקדש עצמו כשרפים וירד הקדוש ברוך הוא משמי שמים העליונים לטל נשמתו של משה, ושלשה מלאכי השרת עמו, מיכאל וגבריאל וזנונאל, מיכאל הציע מטתו של משה, וגבריאל פרס בגד של בוץ מראשותיו, וזנונאל מרגלותיו, מיכאל מצד אחד וגבריאל מצד אחד, אמר הקדוש ברוך הוא למשה, משה השקף

הכנה לז' באדר

העולם. אמר לו, מה כחך, אמר לו אני בן עמרם שיצאתי ממעי אמי מהול, ולא נצרכת למהלני, ובו ביום שנולדתי מצאתי פתחון פה, והלכתי ברגלי, ודברתי עם אבי ואמי, ואפלו חלב לא ינקתי, וכשהייתי בן שלשה חדשים התנבאתי ואמרתי שעתיד אני לקבל תורה מתוך להבי אש. וכשהייתי מהלך בחוץ נכנסתי לפלטרין של מלך ונטלתי כתר מעל ראשו, וכשהייתי בן שמונים שנה עשיתי אותות ומופתים במצרים, והוצאתי ששים רבוא לעיני כל מצרים, וקרעתי את הים לשנים עשר קרעים, והפכתי מי מרה למתוק, ועליתי ודרכתי דרך בשמים, והייתי תופס במלחמתן של מלאכים, וקבלתי תורה של אש, ודרתי תחת כסא אש, וסכתי תחת עמוד אש, ודברתי עמו פנים בפנים, ונצחתי בפמליא של מעלה, וגליתי רויהם לבני אדם, וקבלתי תורה מימינו של הקדוש ברוך הוא, ולמדתי אותה לישראל, ועשיתי מלחמה עם סיחון ועם עוג שני גבורי עובדי כוכבים שבשעת המבול לא הגיעו מים לקרסליהן מפני גבהן, והעמדתי חמה ולבנה ברום עולם, והכיתים במטה שבידי והרגתים.

מי יש בבאי עולם שיכול לעשות כן, לך רשע מכאן אין לך לומר כן, לך ברח מלפני, איני נותן נשמת לך. מיד חזר סמא"ל והשיב דבר לפני הגבורה.

פרשת פקודי

יב, א) "ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח", בבקשה ממך תניחני בגופו של משה.

באותה שעה נשקו הקדוש ברוך הוא ונמל נשמתו בנשיקת פה, והיה הקדוש ברוך הוא בוכה (תהלים צד, טז) "מי יקום לי עם מרעים¹⁴ מי יתיצב לי עם פעלי אין", ורוח הקדש אומר (דברים לד, י) "ולא קם נביא עוד בישראל כמשה". שמים בוכין ואומרים (מיכה ז, ב) "אבד חסיד מן הארץ". ארץ בוכה ואומרת (מיכה ז, ב) "וישר באדם אין". וכשבקש יהושע רבו ולא מצאו היה בוכה ואומר (תהלים יב, ב) "הושיעה ה' כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם", ומלאכי השרת אומרים (דברים לג, כא) "צדקת ה' עשה", וישראל היו אומרים (דברים לג, כא) "ומשפטיו עם ישראל". אלו ואלו היו אומרים (ישעיה נז, ב) "יבוא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו", (משלי י, ז) "זכר צדיק לברכה ונשמתו לחיי עולם הבא". אמן כן יהי רצון, (תהלים פט, נג) ברוך ה' לעולם ואמן.

עמל עצום בשבירת המידות

הובא בספר תפארת ישראל על המשניות¹⁵, מעשה מבהיל, וזה

מאד, להעלות בחינת החכמה תתאה מכל הרעים ורשעים שבעולם וכו"ל.

¹⁵ לגאון רבי ישראל ב"ר גדליה ליפשיץ (נולד בגרמניה בשנת תקמ"ב) ושימש משנת תקצ"ז כרבה

עיניך זה על גב זה, והשקיף עיניו זה על גב זה, אמר לו הנח ירך על החזה, והניח ירו על החזה, אמר לו הקף רגליך זה על גב זה, הקיף רגליו זה על גב זה.

באותה שעה קרא הקדוש ברוך הוא לנשמה מתוך גופו, אמר לה בתי מאה ועשרים שנה קצבתך היותך בגופו של משה, עכשו הגיע קצך לצאת, צאי אל תאחרי. אמרה לפניו רבוננו של עולם, יודעת אני שאתה אלה כל הרוחות וכל הנפשות, נפש החיים והמתים מסורין בידך, ואתה בראתני ואתה יצרתני ואתה נתתני בגופו של משה מאה ועשרים שנה, ועכשו יש גוף טהור בעולם יותר מגופו של משה, שלא נראה בו רוח סרוחה מעולם, ולא רמה ותולעה, לכן אני אוהבת אותו ואיני רוצה לצאת ממנו.

אמר לה הקדוש ברוך הוא, נשמה, צאי אל תאחרי ואני מעלה אותך לשמי השמים העליונים, ואני מושיבך תחת כסא כבודי אצל כרובים ושרפים וגדודים. אמרה לפניו, רבוננו של עולם, מאצל שכינתך ממרום ירדו שני מלאכים עזה ועזאל וחמדו בנות ארצות והשחיתו דרכם על הארץ עד שתלית אותם בין הארץ לרקיע, אבל כן עמרם מיום שנגלית אליו בסנה לא בא לאשתו, שנאמר (במדבר

¹⁴ ראה לקוטי מוהר"ן (ח"ב תורה צא), הינו שהוא מעלה החכמה תתאה מכל הרעים שבעולם, ומקשרם להשם יתברך, ומעלה אותה לחכמה עלאה שזה בחינת לי, בחינת התקשרות חכמה תתאה עם חכמה עלאה כנ"ל. כי משה רבנו, עליו השלום, בודאי היה יכול זאת

החסרון על הצייר שלא צייר תמונת משה כהוגן, והמלך אשר נכסף לדעת מי משניהן יצדק, נסע ברכבו ובפרשיו ויבוא אל תוך מחנה ישראל.

ובבואו וישא עיניו וירא את משה איש אלהים מרחוק וימהר ויקח את הציור מתוך הצנו, ויבט והנהו כתמונתו וכצלמו כאשר ציירו הצייר, קולע אל השערה ולא יחמא, ויפג לבו ויפלא ויתמה עד מאוד. וילך ויבוא בעצמו אל אהל איש האלהים ויכרע וישתחוה לאפיו, ויספר למשה כל הדברים האלה אשר נעשו, ויאמר עוד, בי אדוני איש האלהים, הנני קודם ראותי פניך פני אלהים אמרתי אך אולי הצייר שגה במלאכתו, לבעבור חכמי מפורסמים לבקיאים מאד בחכמת [הפיזיאנאמיה]¹⁶ ואין דוגמתם, אך עתה אחרי ראותי כי תמונתך מכוונת אל הציור אשר הביא הצייר, לא נותר בי אשמה רק לומר כי חכמי בגדו בי, וכי חכמי אליל הם וחכמת מה להם, והם אוכלי שולחני, ויתעוני מאז בהבליהם.

ויען משה איש אלהים ויאמר, לא כן, גם הצייר, גם חכמך, נפלאים הם בידיעתם וחכמתם, אולם דע לך, כי לולי הייתי בטבע באמת כפי ששמעת ממדותי, לא טוב אנוכי מכול עין יבש, כי גם ממנו נמנעו ונחשכו כל חסרונות האדם, ואם כן, הכי בעבור זה אחיה יקר

הכנה לז' באדר

לשון קודשו (שם), שכשהוציא משה רבינו ע"ה את ישראל ממצרים, שמעו עמים ירגזון וגו', ויתמהו מאד על זה האיש משה, כי על ידו נעשו כל הגבורות והנפלאות האלו.

ולכן התעורר מלך ערביי אחד וישלח צייר מובחר לצייר תמונת המנהיג הגדול הזה ולהביאו אליו, וילך הצייר ויציר תמונתו ויביאהו לפני המלך, וישלח שוב המלך ויביא ויאסף יחדיו כל חכמי הרשים אשר לו, וישאל להם לפשוט על פי פרצוף פניו של משה כפי המצויר, לדעת תכונת טבעו ומדותיו, ובמה כחו גדול, וישיבו כל החכמים יחדו אל המלך ויאמרו, אם נשפט על פי ציור קלסתר פניו של האיש הזה המפורסם לגדול, נאמר לאדונינו כי הוא רע מעללים, בנאות ותמדת הממון ובשרירות הלב, ובכל חסרונות שבעולם שיגנו נפש אדם המעלה.

ויקצוף המלך מאד ויאמר, מה זה, הכי תתעללו בי, הלא בכל אלה שמעתי מכל עבר ופינה בהפך מזה האיש הגדול, ויחרדו האנשים מאד, וישיבו את המלך בשפל קול התחנה, ויתנצלו את עצמם הצייר והחכמים, כל א' בחסרון ידיעת חבירו.

הצייר אמר, אני ציירתיו כהוגן, והחכמים שגו בידיעתם. והחכמים גללו כל

¹⁶ חכמת הפרצוף

של העיר דנציג שבצפון גרמניה. ומה שהבאנו הוא מחלק "יכון". על מסכת קידושין פ"ד משנה יד.

פרשת פקודי

מוסר ומשל, כי איך צייר את משה בתחילה בלא ידיעתו, והדבר לוקח זמן. ועוד, איך נכנס מלך ערבי בתוך מחנה ישראל [והתורה שותקת?!] ועוד לא מסתבר שהעניו באדם יעיד על גדולתו [ותימה גדולה מן הכל, דכשנולד משה "וירא אותו כי טוב" שנתמלא כל הבית אורה, כידוע] ועוד כהנה תמיהות רבות. ומקול מקום המוסר העולה ודאי אמת הוא¹⁷.

בעיני אלהים ואדם, אמנם בן ידידי, לא אבוש לומר לך, כי כל החסרונות אשר שפטו עלי חכמך, כולם קשורים בי בטבע, ואפשר עוד יותר מאשר שפטו חכמך, ואני בכח אמיץ הנה התחזקתי ורדיתי וכבשתי אותם, עד אשר קניתי לי הפוכם לטבע שני, ולכן ובעבור זה יקרתי והתכבדתי בשמים ממעל ובארץ מתחת. עד כאן מדברי התפארת ישראל (שם). ואנו בעוניינו בספרנו "מערכות אך טוב" (כת"י) כתבנו בלשון זו, ולענ"ד כל הנ"ל

מאמר "ויקהל משה" (מכתבי ה'עליית כהן)

שבשעה שרצה הקב"ה לתת את התורה לעם ישראל, הלך וזימן אליו את שרו של עשו (הס"מ) והציע לו בתחילה את התורה, ושאלו שרו של עשו מה כתוב בה, וענה לו הקב"ה 'לא תרצח' ומיד ענה שרו של עשו, חס ושלום, שהרי אם נתן לי אותה, כל שלמוני עובר מהעולם, כי כל כוחי על ידי רציחה, ושלימתי על כוכב מאדים (ושורשו דמים). אלא לך ותן אותה לבני יעקב (וחשב הס"מ, שזה דבר שיהיה רע לישראל), ועל מנת שיסכימו ישראל לקבל את התורה, תציע להם שוחד, הרי

"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל.. וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון להשם וגו'"

ידועה קושיית המפרשים, מה עניין הקהל לציווי על השבת וכו'. ואף שכבר נענו בו תירוצים, נענה גם אנו חלקנו, ובזה יתבאר עוד מספר עניינים. ונקדים מספר מאמרים לבאר הדבר.

איתא בזהר הקדוש פרשת בלק (דף קצ"ב) על הפסוק "השם מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן וגו'"

לו כל הענין. ואמר לו כל מה ששמע ולכן יראתי לשוב אליך. אמר בודאי אין חכם כמו אותו בעל הפרצוף שמן הכל אמר אמת שיצרי מגרה בי ומסית אותי לעשות כל זאת אבל החכמה שבי מונעת אותי מכל זה. ע"כ. וראה עוד ב'אספ המזכיר' לגאון הנאמ"ן ס"ט (ערך אריסטו (ב)) שהביא ממדרש אליהו (הכהן) סיפור כהנ"ל גבי אריסטו. ועש"ב.

¹⁷ ושוב מצאנו (כמו שהבאנו בס"ד ב'מערכות אך טוב') דברי השיטה מקובצת (מסכת נדרים לב:), בשם הרא"ם ז"ל, מעשה בחכם אחד שלח דמות פרצופו לחכם אחר שהיה מכיר בדמות הפרצופין. נטמן מפני מביעותותיה דהוא פרצוף לסוף שאל לו למה נטמן ממנו וענה אותו הפרצוף מאדם רע שאין [כ]דמותו חמדן ונואף וליסטים ואין להביט אליו. והמביאו תנירא מלשוב אל אדניו עד ששלח אליו שלא יירא ממנו ושאל

הנ"ל, יש לומר שאותם ב' כתרים הם האורות הרוחניים שהפשיט הקב"ה מעל שריהם של עשו וישמעאל. והנה 'נעשה' הוא כנגד שרו של עשו, [שעשו נקרא כך על שנוגד עשוי, מלשון עשיה]. ו'נשמע' הוא כנגד שרו של ישמעאל [מלשון שמיעה]. ואלו אותם כתרים שזכו להם ישראל בתחתית הר סיני. עוד יש להקדים שהתורה נתנה לישראל במדבר רק כאשר הגיעו לבחינה של אחדות אמיתית "כאיש אחד בלב אחד" ואז נתנה להם התורה ואותם הכתרים (עדים) הללו. אך ישראל חטאו בעגל, וחטא העגל הזה נעשה גם הוא על ידי אחדות, אך אחדות זו היתה שלילית ככתוב "ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים וגו'". ובחטא העגל נלקחו מעל ישראל אותם אורות רוחניים, כמאמר הגמרא "כיון שהטאו ישראל ירדו מאה ועשרים ריבוא מלאכי חבלה ופירקום שנאמר: ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב". ואותם אורות רוחניים לא הלכו ריקים, אלא משה קיבלם שנאמר "עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם", מתנות הללו אלו אותם עדים שזכו להם ישראל בתחילה, אך נלקחו מהם לאחר חטא העגל, וכולם נמלם משה. והנה משה הוא שורש נשמות עם ישראל כידוע [רמז לדבר מ' כפול ש' כפול ה' עולה בגימטריה (כשהוא כלול בעשר) ששים ריבוא, וזה שנאמר "ויקהל משה את כל עדת ישראל", שכולם קהולים בו]. וכאשר מגיע

אני נותן להם את האור הרוחני שיש לי, ותן אותו לישראל, ובזה תשחד אותם שיקבלו את התורה. אז הפשיט הקב"ה מעל הס"מ את האור הרוחני שהיה לו, ונתנו לישראל וזה שכתוב "וזרח משעיר למו" – כלומר מאורו של שעיר (שהוא עשו) האיר זורח למו – הם עם ישראל. אח"כ הלך הקב"ה אצל שרו של ישמעאל (שמו: רה"ב) והציע לו את התורה, מיד שאלו שרו של ישמעאל, מה כתוב בה? ענה לו הקב"ה, לא תנאף. מיד נבהל שרו של ישמעאל, שכל ממלכתו קיימת בכח הניאוף. וגם הוא התחיל מתחנן לקב"ה שיתן את התורה לישראל (בחושבו שזה יהיה דבר רע לישראל), ומיד גם הוא הציע לקב"ה שישחד את ישראל ע"י שיתן להם מאורו הרוחני כשוחד על מנת שיקבלו את התורה. אז הפשיט הקב"ה גם מעליו את אורו הרוחני ונתנו לישראל וזה שנאמר "הופיע מהר פארן" – הר פארן הוא מקומו של ישמעאל, ומשם הופיע הקב"ה לפני עם ישראל ונתן להם את אותו האור הרוחני. (עד כאן קיצור מאמר הזוהר שם, ועיין שם באריכות דברים מאלופים, מתוקים מדבש ונופת צופים). ועתה, יש להבין מה הם אותם אורות רוחניים, והביאור הוא כך, על פי דברי המדרש (שבת פח.) "שבשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע באו ששים ריבוא של מלאכי השרת לכל אחד ואחד מישראל וקשרו לו שני כתרים אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע". והנה ע"פ דברי הזוהר

פרשת פקודי

אלהי יעקב וגו', אלהי יעקב ולא אלהי אברהם ויצחק, אלא לא כאברהם שכתוב בו הר, שנאמר: "אשר יאמר היום בהר ה' יראה" ולא כיצחק, שכתוב בו שדה, שנאמר: "ויצא יצחק לשוה בשדה". אלא כיעקב, שקראו בית, שנאמר: "ויקרא את שם המקום ההוא בית אל" (ע"כ).

והנה בזמן שבית המקדש היה קיים, כל השפע והמזון של ישראל הגיע בזכות בית המקדש, ועתה הכל מגיע בזכות אבות. נמצא, שבתחילה פעל כוחו של אברהם שהוא "הר" ועולה בנימטריה ב' פעמים מזון (עם הכולל 206). ואח"כ פעל כוחו של יצחק שהוא "שדה" ועלה בנימטריה ג' פעמים מזון (309). ואח"כ פעל כוחו של יעקב שהוא "בית" ועולה בנימטריה ד' פעמים מזון (412). ועוד יש לנו את משה רבנו עליו נאמר "תפילה למשה וכו'" משמע שכוחו הוא תפלה ועולה בנימטריה ה' פעמים מזון (515).

וזהו בימות החול שאנו זקוקים לזכות האבות על מנת לקבל את השפע, אך שבת, היא מקור הברכה, ואין עוד צורך להיאחז בזכות אבות, אלא בשמירת השבת ובהתקלות ולימוד וכו' כנ"ל. והינה השבת היא ראשי תיבות הר, שדה, בית, תפילה – שהיא מקור הברכה האמיתי ודו"ק.

שבת קודש ונקהלים ישראל בבתי כנסיות ובבתי מדרשות (כתקנת משה שתיקן לישראל להקהיל קהילות וללמד לרבים הלכות שבת בשבת, הג בחג וכו'). אז זוכים לאחדות האמתית שהיא בכוח התורה, ובמקום שיש אחדות, ויש תורה, יכולים לזכות בחזרה באותם תכשיטים נפלאים, אורות רוחניים שהיו לנו בסיני, וזה שאנו אומרים בתפילה "ישמח משה במתנת חלקו", אלו העדים. ומי שזוכה לשמור שבת כהלכתה עם תלמוד תורה והבנה אמיתית שאחדות היא מיסודות התורה בבחינת "הקהל", זוכה בשבת לאותם אורות רוחניים...

ועל פי ההקדמה הנ"ל, יתבאר לנו סוד גדול, שאנו אומרים בתפילה בשבת "ישמח משה במתנת חלקו", חלקו הן אותן המתנות, עדיים שזכה להם בקבלת התורה, וכתבו המקובלים ששם יש לכוין לזכות לקבל את אותם אורות. וזמן מנחה הוא עת רצון גדול, שהוא בד"כ אחרי שיעור השבת בו מתכנסים בבתי כנסיות ומתקהלים ללימוד, ובה זוכים לאמונה ואחדות ובכח השבת יחדיו אפשר להגיע לזכות בכתרים וכנ"ל.

וידוע שבזכות האבות הקדושים זוכים אנו לשפע גדול. ושפע מכונה "מזון", הוא מזונותיו של האדם. ואיתא בפסחים (פח). "אמר ר' אלעזר: מאי דכתיב 'והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית

"משנכנס אדר מרבין בשמחה"
(תענית כט.)

ובהכנה אמתית לפורים...

עם הספר "אורה ושמחה" - במבצע מיוחד לזכוי הרבים

15 ש"ח

בלבד

ספר מיוחד במינו מבית "יוסף אהבה" להכנה לקראת ימי הפורים הבעל"ט ולשימוש בתוך הימים הקדושים. הכולל הקדמות יקרות, תפילות, מדרשים, חידושים נדירים, מגילת אסתר, מדרש מחודש על המגילה ועוד...

להשיג בחנות "ברכת הקודש" (פסגת זאב) ובנקודות ההפצה בירושלים והסביבה:

רמות: 0523224372 פסגת זאב: 0529569828 גילה: 0522994729 בית שמש: 0523224372

ובכל הארץ – לכמויות - 0548443818

במחיר (פחות מעלות ההדפסה) של 15 ש. / 20 ש. עם משלוח. / 7 ספרים ב100 ש.

מהרו לרכוש – נותרו בודדים

“כל צדיק וצדיק שאתה יודע היום שנפטר בו, תזכיר שמו אותו היום. דרך משל, יום שבעה באדר שבו נפטר משה רבנו עליו השלום, תאמר אותו היום בפיק, “משה רבנו עליו השלום זכרונה לברכה וטובה”. וכן שאר צדיקים כאהרן ומרים ושמואל הנביא, עליהם השלום, שנודע יום פטירתם, וכנזכר בשולחן ערוך” (אורח חיים תקפ ס”ב), וכן רבי עקיבא שנהרג ביום הכפורים כנזכר במדרש (שוחר טוב משלי ט), וכן רבי שמעון בר יוחאי זיע”א שנפטר יום ל”ג לעומר, ושאר צדיקים שנודע פטירתם מן מדרשי רבותינו זיכרונם לברכה ומן “סדר עולם”. (מרחן היבן איש חי בספרו ‘כתר מלכות’ אות רה)*
 *תודה לידידני הרב מאיר אלאחד שליט”א שהמציא לידנו הדברים הנ”ל.

כל הזכויות שמורות להשם יתברך
מותר ומצוה להעתיק (כמתכונתו) לעלם ולהפיצו ברבים.
לתרומות והקדשות – 054-8443818

השיעור השבועי מתקיים בע”ה בכל יום שני בשעה 20:30 בבית הכנסת
“מזל אריה” רחוב מזל אריה, פסגת זאב ירושלים.

העלון מופץ חינם לזיכוי הרבים
ניתן להשיגו כל שבוע החל מיום שלישי בחנות “ברכת הקודש”
רחוב משה דיין 107, פסגת זאב ירושלים.

בס”ד

ברכת הקודש

תשמישי קדושה	ספרים	טליות	ציציות
ספרי קודש	כלי נסף	מזוזות	תפילין

רח משה דיין 107 - פסגת זאב, ירושלים
טל: 077-4248262

כמו כן ניתן להשיג בחנות את ספרי המכון:

		
“ברכת ה” אוציקלופדיית ברכות צבשנית, כלי ברכות, מחנה וערבית ועוד (נויל גיס)	“המשביר” קשריו של האדם הגדול בענקים עם נדוני ישראל	“אוהב ישראל החדש” מטלת אהבה ישראל כסדר מרשיות השבט והמוטרים

לקבלת העלון בכל שבוע whatsapp שלח למספר 0529569828 וכתוב “צרף אותי לקבלת העלון”. כמו”כ ניתן לקבל את העלון במייל – eliezergg626@gmail.com